

Un día de primavera unha nena a quen lle chamaban Branca Neves que tiña uns pais un deles era a nai que era unha elfa e o pai era un humano pois un día a nai enfermou e morreu. O rei decidiu buscar outra muller con quen se casou, era tremendamente malvada tanto que trataba fatal a Branca Neves así que decidiu marchar ao bosque.

N aquel bosque encontrou unha árbore xigante na que había unha portuña, Branca Neves decidiu entrar. Dentro había: un salón, unha coziña, un comedor, sete baños e un dormitorio. A nena decidiu ir a unha das camas. Cando os sete duendes chegaron da mina viron que a portuña estaba aberta e había unhas pisadas de barro ata o dormitorio. Cando entraron viron a Nena durmindo placidamente.

Cando despertou viu a todos os duendes ao seu arredor así que se escondeu debaixo da cama. Mentres na reino a súa madrastra co seu espello máxico dixo: - espelliño espelliño máxico quen é a máis fermosa?

espello: - Branca Neves é a máis fermosa.

Madrastra: Como te atreves a donde está aquela nena malvada.

Mentres que no bosque Branca Neves xa se fixera feito amiga dos sete duendes, pero de repente alguén petou na porta:

- Toc, toc, toc. Branca Neves abriu a porta e se viu a unha vella e dixo a vella: Non queres algunha maza?

Branca Neves: Non moitos grazas pero non.

Vella. (A vella echouse a chorar) ¡Hai non hai ninguen que queira unha maza non morrer soa.

Branca Neves: Vale, vale comprarei algunha maza.

Vella: Grazas, grazas mira dariche esta ben vermella.

Branca Neves fechou a porta e doulle un mordisco,
de repente morreu e exalceu. Quando os sete duendes
chegaram viram a Branca Neves tirada no chão e creiron
que estava morta. Logo a levaram a seu funeral.
Depois quando ao pai lle caiu unha lagrima Branca Neves
espertou, tomou a sua pai difunta e o celebraron cunha
festa.